

MASTINO NAPOLETANO
(Mastino Napoletano)

Wersja polska lipiec 2010

POCHODZENIE: Włochy.

DATA PUBLIKACJI OBOWIAZUJĄCEGO WZORCA: 27.11.1989.

UŻYTKowość: Pies stróżujący i ochraniający.

KLASYFIKACJA F.C.I.: Grupa 2 Pinczery, sznauclery
molosy i szwajcarskie
psy do bydła.
Sekcja 2.1 Molosy typu mastyfa.
Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Mastino napoletano (mastyf neapolitański) jest potomkiem ogromnych rzymskich mastyfów, opisanych przez Columellę w pierwszym stuleciu n.e. w księdze *de Re Rustica*. Rozprzestrzenione przez legiony, którym pomagały w bojach, psy te stały się przodkami wielu europejskich ras w typie mastyfa. Przeżywszy setki lat we wsiach u podnóża Wezuwiusza dopiero od 1947 roku stał się mastino napoletano obiektem planowej hodowli, z uporem i poświęceniem prowadzonej przez grupę miłośników rasy.

WRAŻENIE OGÓLNE: Duży, ciężki, masywny i krępy pies. Długość ciała większa od wysokości w kłębie.

WAŻNE PROPORCJE: Długość ciała większa od wysokości w kłębie o 10%. Proporcja długości czaszki do długości kufy 2:1.

ZACHOWANIE / TEMPERAMENT: Przewidywalny i lojalny, nie jest agresywny ani nie gryzie bez przyczyny. Stróż posiadłości i jej mieszkańców, zawsze czujny, inteligentny, pełen godności i majestatyczny.

GŁOWA: Krótka i masywna, czaszka szeroka pomiędzy łukami jarzmowymi; jej długość wynosi około 3/10 wysokości w kłębie. Skóra na głowie obfita, tworzy zmarszczki i fałdy, szczególnie charakterystyczna i wyraźna przebiega od kąta powieki do kąta warg. Linie profilu równoległe.

MÓZGOCZASZKA: Czaszka szeroka, płaska, zwłaszcza pomiędzy uszami, ale przy oglądaniu z przodu o troszkę wypukłym czole. Jej szerokość pomiędzy łukami jarzmowymi wynosi więcej niż połowę długości głowy. Łuki jarzmowe silnie rozwinięte, ale pokrywające je mięśnie płaskie. Kość czołowa wyraźnie wystająca, bruzda czołowa zaznaczona, guz potyliczny ledwie widoczny.

Stop: Wyraźny.

TRZEWIO CZASZKA:

Nos: Osadzony na przedłużeniu górnej linii kufy, nie może wystawać przed przednią krawędź warg. Musi być duży, z dużymi, dobrze otwartymi nozdrzami. Barwa nosa odpowiadająca umaszczeniu: czarna u psów czarnych, ciemny szaro brązowy przy innych umaszczeniach, i kasztanowy u rudych.

Wargi: Mięsiste, grube i obfite. Wargi górne, oglądane z przodu, stykają się w kształcie odwróconego V. Boczny dolny profil kufy zarysowany jest przez dolną wargę; jego najniższym punktem jest kąt warg, które ukazują błonę śluzową. Kąt warg znajduje się na linii pionowej, poprowadzonej od zewnętrznego kącika oka.

Szczęki: Silne, o mocnych kościach, łuki zębowe dobrze domknięte. Żuchwa musi być odpowiednio szeroka.

Zęby: Białe, mocne, równomiernie rozmieszczone. Uzębienie kompletne, zgryz nożycowy: siekacze żuchwy równo ustawione tuż za siekaczami szczęki, w kontakcie, albo cęgowy: siekacze stykają się górnymi krawędziami.

Oczy: Osadzone frontalnie, na jednakowej wysokości, i szeroko. Raczej okrągłe i trochę głęboko osadzone. Barwa tęczówki ciemniejsza od barwy sierści, niemniej jednak oko jest jaśniejsze u psów rozjaśnionych maści.

Uszy: Małe w porównaniu do wielkości psa, trójkątne, osadzone powyżej łuków jarzmowych, wiszące, płasko przylegające do policzków. Jeśli przycięte, to na kształt trójkąta równobocznego.

SZYJA :

Profil : Linia górna lekko łukowata.

Długość : Raczej krótka, mierzy około 2.8/10 wysokości w kłębie.

Kształt : Stożkowata, dobrze umięśniona. Obwód w połowie długości wynosi około 8/10 wysokości w kłębie.

Skóra: Na spodniej stronie szyja pokryta luźną skórą, tworzącą podwójne, nieprzesadnie długie, wyraźnie rozdzielone podgardle., rozpoczynające się na poziomie zuchwy i sięgające nie dalej, jak do połowy długości szyi.

TUŁÓW : Długość o 10% większa od wysokości w kłębie.

Linia górna : Prosta, kłęb szeroki, długi i niezbyt mocno zaznaczony.

Grzbięt : Szeroki, jego długość wynosi około 1/3 wysokości w kłębie. Partia lędźwiowa musi być harmonijnie połączona z grzbietem i odpowiednio szeroka. Klatka piersiowa pojemna, szeroka, o długości równej 1/3 wysokości w kłębie, żebra długie i dobrze wysklepione. Obwód klatki większy od wysokości w kłębie o mniej więcej 1/4.

Zad : Szeroki, mocny, dobrze umięśniony, nachylony pod kątem mniej więcej 30° w stosunku do poziomu. Kości biodrowe wyraźne, tak, że sięgają górnej linii lędźwi.

Front : Szeroki, dobrze rozwinięte mięśnie. Szerokość odpowiednia do szerokości klatki piersiowej, sięga 40-45% wysokości w kłębie. Przedni koniec mostka znajduje się na wysokości stawu barkowego.

OGON : Mocny i gruby u nasady, zwęża się lekko ku końcowi. Sięga stawu skokowego, ale zazwyczaj przycinany jest na 2/3 długości. W spoczynku wiszący i szablasto zakręcony, w ruchu noszony jako przedłużenie linii grzbietu lub nieco wyżej.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE : Oglądane z boku i z przodu san a odcinku od podłoża do łokcia pionowe, o kośćcu mocnym proporcjonalnie do wielkości psa.

Łopatką : Jej długość wynosi około 3/10 wysokości w kłębie, a nachylenie 50°-60° do linii poziomej. Mięśnie dobrze rozwinięte, długie i wyraźnie wykształcone. Kąt w stawie barkowym 105°-115°.

Ramię : Jego długość wynosi mniej więcej 30% wysokości w kłębie, a nachylenie 55°-60°. Dobrze umięśnione.

Łokcie : Pokryte luźną, obfitą skórą, niezbyt blisko tułowia.

Podramię : Długości prawie równej długości ramienia, idealnie pionowe, o mocnym kośćcu i suchych, dobrze rozwiniętych mięśniach.

Nadgarstek : Szeroki, suchy, bez obrzmień, jest przedłużeniem pionowej linii podramienia.

Śródreżce : Płaskie, jest kontynuacją pionowego podramienia. Odchylone od pionu na mniej więcej 70° - 75° w przód. Jego długość wynosi około 1/6 długości całej kończyny od podłoża do łokcia.

Łapa : Okrągła, duża, palce wysklepione i zwarte. Opuszki zwarte, twarde i dobrze pigmentowane. Pazury mocne, zakrzywione i ciemne.

KOŃCZYNY TYLNE : W całości mocne i krępe, proporcjonalne do wielkości psa, muszą dawać odpowiedni napęd w ruchu.

Udo : Jego długość wynosi 1/3 wysokości w kłębie, a nachylenie do poziomu około 60°. Szerokie, o mocnych, wyraźnych mięśniach, z kością biodrową tworzy kąt 90°.

Kolanó : Kąt w stawie kolanowym około 110°-115°.

Podudzie : Trochę krótsze od uda, nachylone pod kątem 50°-55°, o mocnym kośćcu i dobrze widocznym umięśnieniu.

Staw skokowy : Bardzo długi w stosunku do długości całej kończyny, jego długość ma się do wysokości w kłębie jak 2.5 do 10. Kątowanie 140°-145°;

Śródstopie : Mocne i suche, niemal cylindryczne, o długości wynoszącej 1/4 wysokości w kłębie. Wilcze pazury, jeśli się zdarzą, powinny być usunięte.

Łapa: Mniejsza od przedniej, okrągła, o wysklepionych palcach. Opuszki mocne, zwarte i pigmentowane. Pazury mocne, wygięte i ciemne.

CHODY : Ruch jest charakterystyczny dla tej rasy: w stępie koci, jak u lwa, powolny i przypomina krok niedźwiedzia. W kłusie zwraca uwagę mocny napęd, jaki dają kończyny tylne, i dobry wykrok przednich. Mastino rzadko wpada w galop, typowe chody to stęp i kłus. Tolerowany inochód.

SKÓRA : Gruba, obfita, luźna na całym ciele, szczególnie na głowie, gdzie tworzy liczne zmarszczki i fałdy, in a szyi, gdzie tworzy podwójne podgardle.

SZATA

SIERŚĆ : Krótka, twarda i gęsta, jednakowej długości na wszystkich partiach ciała, przylegająca, gładka, co

najwyżej 1.5 cm długości. Włos przedłużony nie może nigdzie występować.

MAŚĆ : Pożądane umaszczenia to szare, ołowiane i czarne, ale także brązowe, płowe i czerwone, niekiedy z małymi białymi znaczeniami na klatce piersiowej i końcach palców. Każda z tych maści może być przęgowana, ponadto dopuszczalne są orzechowa, gołębioszara i izabelowata w różnych odcieniach.

WIELKOŚĆ I WAGA :

Wysokość w kłębie : Psy 65-75 cm.
Suki 60-68 cm.

Waga : Psy 60 - 70 kg.
Suki 50 - 60 kg.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

WADY DUŻE :

- Wyraźny przodozgrzyz.
- Zakręcony ogon.
- Wysokość poza limitem.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE :

- Agresja lub wyraźna lęklivość.
- Tyłozgrzyz.
- Wyraźna zbieżność lub rozbieżność linii profilu.
- Grzbiet nosa wypukły lub wklęsły, nos wyraźnie orli (rzymski).
- Całkowity brak pigmentacji nosa.
- Oko porcelanowe, całkowity brak pigmentacji powiek, zez.
- Brak zmarszczek, fałd i podgardla.
- Brak ogona, wrodzony lub nabyty.
- Rozległe białe plamy, biel na głowie.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.